

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204973
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614204973.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: V. D. W., s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom V. XX, O., zastúpeného : Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti odporcom: 1/ X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Pod Šípkom XXXX/X, 2/ U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., V. B. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Občianske združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 1.418,53 eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 18. novembra 2015 č. k. 6C/34/2014-54, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ náhradu trov prvostupňového konania spočívajúcich v odmene za právne služby 159,52 eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zamietol návrh. Náhradu trov nepriznal odporcom 1/, 2/ ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ nepreukázal, že by návrh odporcov na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bol totožný s návrhom prijatým veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu mal iný obsah ako bol predložený, išlo o nový návrh a dlžníci mali možnosť formu tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o neplatný právny úkon. Každý z účastníkov je preto povinný podľa § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal. Keďže odporcovia dostali od navrhovateľa z titulu úveru a revolvingov sumu 1.284,25 eur a navrhovateľovi v splátkach zaplatili sumu 1.957,01 eur považoval návrh za nedôvodný s tým, že odporcovia už nedlhujú navrhovateľovi žiadnu sumu. V závere uviedol, že aj za predpokladu platného uzavretia zmluvy táto zmluva o úvere neobsahuje povinné údaje o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nesprávne je stanovený aj údaj o RPMN, a preto by súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Návrh na začatie konania preto v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol a o náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní boli úspešní odporcovia, ktorí si žiadne trovy neuplatnili a ani zo spisu im žiadne trovy nevyplynuli, a preto im náhradu trov nepriznal. Náhradu trov prvostupňového konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov s tým, že vedľajší účastník na strane odporcov okrem vstupu do konania a písomného vyjadrenia k návrhu žiaden iný úkon vo veci neučinil. Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcov považoval za všeobecné s tým, že vedľajší účastník ho podáva hromadne aj v iných právnych veciach, a preto považoval trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcov za neúčelné.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že navrhovateľovi bude uložená povinnosť, aby mu zaplatil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 159,52 eur. Súdu prvého stupňa vyčítal, že nesprávne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako nehospodárne s tým, že trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí sám, nezaťažuje nimi žalobcu ani žalovaného a ich náhradu dosiahne len v prípade, že žalobca bude v konaní neúspešný. Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým žalobca pri súdnom uplatnení, napr. pemlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Pokiaľ si žalobca bude uplatňovať pohľadávky na ktoré má nárok, nebude mu ani uložená povinnosť hradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak na druhej strane súd toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Za absurdný považoval argument o tom, že ide o formálne a obsahovo podané podania, ktoré sa podávajú aj v iných právnych veciach. Vyslovil názor, že advokátovi nemôže byť na ujmu postup, ak z formálnej stránky upravuje každé svoje podanie podobne a taktiež mu nemôže byť na ujmu, keď na podobnú situáciu používa podobnú, prípadne až takmer identickú právnu argumentáciu. Treba mať na zreteli, že príprava vzoru právnej argumentácie si vyžaduje taktiež odbornú znalosť a čas na jej prípravu. Pokiaľ by súd aplikoval argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by navrhovateľovi pre prípad jeho plného úspechu priznať náhradu trov konania, pretože navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátskou kanceláriou, na základe čoho si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia aj právny zástupca navrhovateľa používa pre množstvo prípadov štruktúrou aj právnu argumentáciou podobné podania, ktorá prax je v právnom prostredí úplne bežná. Poukázal na to, že tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje Občiansky súdny poriadok. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky, podľa ktorých trovy právneho zastúpenia treba v každom prípade považovať za účelne vynaložené trovy, pretože každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom, a preto trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne, na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcov a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolaním nenapadnutej časti, t. j. pokiaľ bolo rozhodnuté vo veci samej ako aj o trovách odporcov sa krajský súd nedotýkal, pretože proti týmto výrokom odvolanie nesmerovalo a tak nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Rozsudkom v danej veci, a to jeho výrokom I. bol návrh navrhovateľa o zaplatenie 1.418,53 eur istiny a prísl. zamietnutý. Rozsudok v tomto výroku sa stal právoplatný 20.01.2016. Je tak zrejmé, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný, ale naopak v celom rozsahu boli úspešní odporcovia, čo konštatuje aj súd prvého stupňa v závere odôvodnenia napadnutého rozsudku. Správne v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Citované zákonné ustanovenie upravuje iba náhradu trov súdneho konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania, avšak vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.), je potrebné aj na vzťah medzi účastníkom konania a vedľajším účastníkom pri náhrade trov konania aplikovať citované zákonné ustanovenie.

Z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že aj úspešný účastník má právo len na náhradu účelne vynaložených trov v konaní. Podľa doterajšej súdnej praxe sa za účelne vynaložené trovy považujú v každom prípade trovy právneho zastúpenia, a to v súdnej praxi ako aj teórii (viď komentár k Občianskemu súdnemu

poriadku JUDr. Vlastimil Handl a JUDr. Jozef Hrubeš), pričom platí, že účastník občianskeho súdneho konania má právo zvoliť si advokáta, ktorý by mu poskytol odbornú pomoc, a preto náklady takéhoto zastúpenia sú vždy potrebné, aj keď ide o jednoduchú záležitosť a aj keď je tu poučovacia povinnosť súdu. Podľa súdnej praxe sa za účelne považujú dokonca aj trovy spočívajúce v odmene za právne zastúpenie advokáta iným advokátom (keď napr. advokát ako správca konkurznej podstaty sa dal zastupovať iným advokátom). Takýto názor je aj v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, na ktorý poukazuje odvolateľ. Treba preto uzavrieť, že aj vedľajší účastník, tak ako každá iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj trovy takéhoto právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa o tom, že vedľajší účastník nevykonal v konaní nič okrem vstupu do konania a písomného vyjadrenia k návrhu, pričom písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka je všeobecné a podáva ho hromadne aj v iných právnych veciach.

V tejto súvislosti je potrebné sa stotožniť s tvrdením odvolateľa o tom, že rovnako aj navrhovateľ podáva návrh, v ktorom uvádza všeobecné a opakujúce sa skutočnosti, pričom návrhy sú podávané rovnako hromadne. Aj súdu je z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ uplatňuje svoje nároky prostredníctvom formulárových návrhov, do ktorého sú doplnené len číselné údaje a uplatňuje si náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony, ktorá mu je v prípade úspechu vo veci aj súdmi priznávaná. Rovnako treba prisvedčiť odvolateľovi, že argumentácia vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv je relatívne stereotypná, avšak z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 02.11.2015 je zrejmé, že v danom prípade poukazoval na konkrétne nedostatky úverovej zmluvy, pričom takáto obrana, prezentovaná vedľajším účastníkom na strane odporcov bola aj súdom prvého stupňa v jeho rozhodnutí vo veci samej akceptovaná.

Odvolačný súd preto zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 159,52 eur. Predmetom konania bola suma 1.418,53 eur, a preto podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 71,37 eur + režijný paušál 8,39 eur, spolu správne uplatnená suma 159,52 eur.

V odvolacom konaní bol tak úspešný vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu týchto trov si neuplatnil spôsobom uplatneným v ust. § 151 O.s.p., a preto mu nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.